

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. III. An, & quousque affinitas dirimat matrimonium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

quidem in eodem gradu, quo ipsi sanguine juncti sunt; & vicissim consanguineos mulieris in linea recta, in hac linea pariter esse affines viri, qui eam carnaliter cognovit; & similiter in eodem gradu, in quo mulieri sanguine juncti sunt. Idem tenendum est de linea collateralis, tam æquali, quam inæquali; & cæteris gradibus. Hinc Titius, cujus fororem in uxorem habet Caius, est Cajo affinis in primo; Filia Titij in secundo; neptis Titij in tertio; proneptis in quarto gradu, & linea transversalis; quia in eodem gradu & linea Titius (ac ejus descendentes) sunt consanguinei uxoris Caij.

1227. Præterea not. arborem affinitatis proportionaliter ad arborem consanguinitatis, nihil aliud esse, quam seriem, seu ordinem personarum, se attinentium ratione carnalis copulæ cum consanguineo, vel consanguinea alterius, distinctum pariter per lineas, & gradus, statuto pariter stipite, ut dictum est supra. Quoniam verò affinitatis origo, seu radix proxima illius, est carnalis copula viri & feminae (ex hac enim fit, quod vir, qui per copulam fit una caro cum muliere, & hæc vicissim cum illo, attingat sanguinem ejus, ac ob id cum consanguineis ejus affinitatē contrahat) ideo in arbore affinitatis pro stipite collocandi sunt conjuges, seu vir & mulier, qui inter se carnalem copulam habuerunt; & sub hoc ex una parte ponuntur consanguinei viri, & altera consanguinei Caje; nam quo gradu aliquis est consanguineus Titio, eodem erit affinis Caje, ut dictum est, & vicissim. Ex hoc notandum, quod vir, & femina, inter quos copula carnalis intercessit, non sint affines, sed stipes, ut dixi, aut truncus, seu radix, & origo, unde sumitur, & oritur tota ratio, & series affinitatis; ita Dicastillo. *de Matrim. d. 10. n. 348.*

§. III.

An, & quousque affinitas dirimat matrimonium.

1228. Quæstio est. 1. an affinitas tam legitima, quam illegitima dirimat matrimonium? R. affirmativè; primum habetur. *c. Ex literis 1. h. t.* ubi separatur matrimonium viri cujusdam cum vidua, ipsi quarto gradu affini, propterea, quod ejus consan-

guineum in quarto gradu legitimum haberit primo connubio; colligitur ex illis verbis: *si per testes circumspèctos, omni exceptione majores, inveneris, quod primat vir superstitem quarto gradu consanguinitatis attingit, non differas arboris sententiam promulgare, æque enim (ut canones dicunt) abstinendum est à consanguineis uxoris, ut propriis.* Sic Alexander III.

Quæstio est 2. quousque affinitas se extendat? R. quod jure antiquo affinitas tam legitima, quam illegitima porrigebatur usque ad septimum gradum, sicut consanguinitas *c. 1. c. nullum. c. equaliter. 35. q. 3.* hodie tamen legitima extendat se solum ad quartum, juxta *cit. c. non debet. 8. h. t.* & illegitima ad secundum gradum inclusivè, juxta Trid. *sess. 24. de Reform. matr. c. 4.* ibi: *sancta Synodus, gravissimis de causis adducta, impedimentum, quod propter affinitatem ex fornicatione contractam inducitur, & matrimonium postea factum dirimit, ad eos tantum, qui in primo, & secundo gradu conjunguntur, restringit; in ulterioribus vero gradibus statuit, hujusmodi affinitatem matrimonium postea contractum non dirimere.*

Ex hoc colliges, matrimonium inter fornicarium, & consanguineos fornicariæ vel econtra inter consanguineos hujus cum illo, valide, liciteque contrahi in tertio, vel ulteriori gradu; quia etiam affinitas in re fit; etiam in reliquis ultra secundum gradibus; non est tamen juridice seu quoad effectus juris, & vim impediendi matrimonium contrahendum, vel dirimendi contractum. Et hoc eodem modo intelligendum est de affinitate ex quacunque copula illicita consummata, qualis est adulterina, incestuosa, vi etiam, & cum invitata, ebria, stulta, vel dormiente commissa; nam licet etiam ex tali copula naturaliter oriatur affinitas, ut dicemus infra; vim tamen dirimendi habet solum ad gradum secundum inclusivè, ut constat ex Tridentino. Dixi, consummata, nimirum eam, per quam vir, & femina fiant una caro, prout colligitur ex *c. Fraternitati. 1. q. si una caro sunt. 35. q. 10.* adeoque tali, quæ per se sufficiat ad generationem prolis, qualis ea tantum est, in qua semen virile recipitur intra naturale vas mulieris, prout habetur *c. Lex Divina. 27. q. 2. c. Extrav.*

Extraordinaria. 35. q. 3. juncta gloss. v. eodem est ad hoc probabiliter etiam requiratur seminatio feminæ, ut dictum est.

§. IV.

Quo jure affinitas dirimat matrimonium.

Matrimonium inter affines, in primo gradu, linea recta, esse jure naturæ irritum, loquendo de affinitate legitima (nimirum ex copula conjugali) v. g. inter vitricum, & privignam; inter Noveram, & privignum, docet Covarr. in 4. decret. p. 2. c. 6. §. 10. n. 8. Sylvester, Coninch, Tannerus, Layman, & alij, quos citat, & sequitur Pirhing b. t. n. 32. sed contrarium probabilius est, ut tenet D. Thomas. 2. 2. q. 154. a. 9. ad. 3. Sanchez l. 7. d. 66. n. 7. Pontius hic l. 7. c. 34. n. 5. Castropal. tr. 29. d. 4. p. 8. n. 12. & alij, quos citat, & sequitur Dicastillo. Nam ex tali affinitate non nascitur *ulla naturalis superioritas*, cujus reverentiâ, speculato lumine naturali, usus matrimonij non liceret. Ea enim fundatur in hoc, quod unus sit *naturâ*, seu naturale principium per se alterius, ut diximus n. 1208. id, quod non est inter affines. Confirmari potest ex his, quæ adducit Gonzalez in c. 1. h. t. à n. 9. ubi ait. i. c. de incestis. 35. q. 3. præcipi, etiam matrimonia inter affines *primi gradus*, ante illam prohibitionem contracta, dissolvantur; loquitur autem expressè de casu, si quis *noveram duxerit*, aut *privignam misceatur*; & in Concilio Aurelian. 3. can. 30. ne matrimonia *hujusmodi* in infidelitate contracta, post baptismum separentur; hoc autem fieri non potuisset, si jure nature talia matrimonia fuissent irrita. Accedunt plura exempla facti, ex historia facta, & profana, quæ allegat ibidem; quæ sanè suadent ejusmodi connubia jure gentium, aut naturæ non fuisse illicita.

Ex hoc colliges matrimonia affinium à fortiori nec in gradibus infra primum lineæ rectæ; nec in primo, & ulterioribus lineæ collateralis, jure naturæ dirimi; tum quia id nec præstat consanguinitas a n. 198. nec affinitas in primo gradu lineæ rectæ ex n. 1228. 3. quia ut notat Dicastillo cit. d. 7. n. 374. cum pluribus alijs, Pontifex in primo gradu affinitatis lineæ transversæ non semel dispensavit, præci-

pue Innocentius Tertius cum Libonienibus, ut notatur c. fin. de divor. v. Diana. part. 8. tr. 1. resol. 68. Layman l. 5. tr. 10. p. 4. c. 6. n. 7. Et hoc procedit æquè de affinitate ex copula conjugali, quam ex illicita; quia revera vir, & mulier per copulam licitam non magis fiunt una caro, quàm per illicitam; sed propter hoc non nascitur affinitas in primo, *jure naturali*; ergo nec in secundo; ita Rebelus l. 3. q. 15. *conclusionè*. 2.

Dicendum præterea, matrimonia affini- 1234. nium, in gradu prohibito, nec jure divino naturali, nec positivo esse irrita: prima pars est ex priori numero; Secunda pars ex eo, quia non est ullus scripturæ textus, quo id prohibeatur; ea enim, quæ adducuntur ex *Levitici* 8. evacuata sunt per legem gratiæ, ut dictum est alibi; & constabit amplius ex dicendis infra de dispensatione in hoc impedimento: nec obstat, quod Pontifex in c. *gaudemus*, de divor. dicat, *conversos ad fidem*, qui in secundo, vel ulterioribus gradibus contraxerunt, non esse separandos; ergo videtur supponere, separandos esse, qui contraxerunt in primo, consequenter tale matrimonium fore nullum jure naturali, saltem positivo divino; quia jure Ecclesiastico non tenebantur ante conversionem. Et ideo Pontifex requisitus ad dispensandum in primo gradu consanguinitatis, nunquam voluit dispensare. Hanc sententiam probabilem censet Perez de matrimonio d. 28. s. 5. n. 4. sed ex illo textu intentum non probatur; cum aliud non contineat, quam responsum ad id, quod à Pontifice quærebatur, nimirum, an, qui ante conversionem contraxerunt matrimonium in secundo, tertio, vel quarto gradu consanguinitatis, post conversionem separandi sint? & ad hoc respondit negativè. De primo autem, sicut nihil fuit quæsitum, ita nihil etiam ibidem fuit decisum; sic Dicastillo cit. d. 7. n. 223. Diana p. 4. tr. 4. resol. 70. cum D. Thoma. 2. 2. q. 154. a. 9. ad. 3.

Dices tamen: Joannes Baptista Marci 1235. 6. reprehendit Herodem eò, quod duxisset sui fratris Philippi uxorem; & tamen Herodes fuit gentilis, nec tenebatur lege divinâ, quâ id *Levit.* 18. prohibitum erat; tenebatur ergo lege naturali, l. 2. divina positiva. & ideo illum fuisse reprehensum,